

OBIELAĆ (2) *vb impf*

1 sg *praes* obielâm (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. obielić.

Nadawać biały kolor; candefacere, dealbare Calep (2) : Dealbo – Obielam. Calep 288b; Candefacio, Candidum facio – Obielam. Calep 157a.

Formacje współrdzenne cf BIELIĆ.

DJ